

Prada, menys lluny de Guardamar

«He viscut des de sempre a la Barceloneta i d'una manera absolutament natural em vaig anar familiaritzant amb la nostra identitat, perquè a la Barceloneta sempre hi ha hagut mariners valencians i mallorquins. Els Països Catalans, per tant, no són cap invent intel·lectual», deia l'arqueòleg i historiador Miquel Tarradell —guardonat el 1977 amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes— aquest estiu, en el moment d'agrair l'homenatge que li va retre la Universitat Catalana d'Estiu (UCE) de Prada. «Tant és ara com abans, perquè això ja ve d'enrera: només hi ha una senyera pels Països Catalans», cantava el mallorquí Biel Majoral, en un dels concerts d'una de les llargues nits d'agost de la capital del Conflent. «Hem de reestructurar la divisió dels bisbats d'acord amb el mapa dels Països Catalans», comentava el bisbe de Solsona, el doctor Antoni Deig, a Prada, en resumir les propostes del

AINA CASASSAS - EL PUNT

Tísner, Isabel-Clara Simó i Celedoni Fonoll a Prada. A la dreta, el president, Enric Casassas.

HERMINIA DURAN - EL PUNT

seminari que hi va tenir lloc sobre l'aportació cristiana al projecte nacional. «Hem de fomentar la participació dels moviments socials per aconseguir la independència dels Països Catalans», recordava Lluís Maria Xirinacs en presentar al liceu Renouvier, fora del programa oficial de la UCE, el manifest «Cap a una assemblea unitària per l'autodeterminació». També fora del programa oficial de la UCE, Esquerra Republicana de Catalunya anunciava, en un acte celebrat a la mateixa seu de la universitat, que obriria seccions del partit a tots els territoris dels

Països Catalans i que concorreria a les eleccions a cada una d'aquestes zones, en solitari o en coalició amb altres grups afins.

La llista d'iniciatives, declaracions i activitats fetes públiques aquest estiu a —o al voltant de— la UCE de Prada que tenien com a principal objectiu la reivindicació del dret a aconseguir la independència dels Països Catalans podria ser encara notablement més llarga. Més enllà dels corresponents temes estrictament universitaris, el gran centre de debat espontani de la UCE ha estat, aquest any, com fer augmentar i com canalitzar adequadament l'anomenat independentisme sociològic. Com cada any, però en aquesta vint-i-tresena edició

potser més que mai, o amb menys sensació d'utopia que mai, Prada ha tornat a ser aquell espai de debat on els ciutadans d'aquest país, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, han pogut intercanviar les seves opinions, els seus coneixements sobre la (re?)construcció nacional.

Mentrestant, Prada —aquesta terra de tothom i

ahora de no ningú, que diu Enric Casassas, el president de l'equip rector de la UCE'91— continua estant prop de Salses. I aquest cop, una mica menys lluny de Guardamar, encara que sigui gràcies als vents del Bàltic. I per molts anys que bufin!

XEVI PLANAS

Homenatge a Miquel Tarradell.

